

Accept Suomeen vielä kerran

Yksi tämän vuoden Tuska Open Airin tähtivieraista on kesäkiertueelle lähes vuosikymmenen hiljaiselon jälkeen kasattu hevimahti Accept.

Bändin läjäämisestä "vielä kerran"-periaatteella on ollut Wolf Hoffmannin mukaan puhetta jo parin vuoden ajan, mutta Udo Dirkschneideria ei ole saatu taivuteltua ajatuksen taakse aiemmin. Kertoessaan Udon pehmittämisestä Wolf käyttää lausahduksia "älä nyt ole typerä", "anna nyt periksi" ja "lähdetään nyt vielä kerran". Udo on Wolfin mukaan vastustanut ajatusta sillä perusteella, että hänen bändinsä U.D.O. kärsisi, kukaan ei haluaisi kuulla U.D.O.:sta nähtyään Acceptin. Wolf

on täysin päinvastaista mieltä: Udon bändi saisi vain nostetta. Ilmeisesti Udo on lopulta tullut samaan johtopäätökseen, sillä U.D.O.:n uutta levyä on valmisteltu samaan aikaan kuin Acceptin parinkymmenen kesäfestarin kiertuetta.

– Olisihan se nyt typerää olla lähtemättä, tuhahtaa Hoffmann.

– Acceptin kysyntä on kasvanut vuosi vuodelta ja se tuntuu oudolta, koska ajattelin, että se olisi kiihtunut vähitellen. Tämän kiertueen tarkoituksena on luoda mahdollisimman tarkka versio Acceptista vuosilta 1982–1986, niin biisien kuin kokoonpanonkin suhteen.

Tuskaan lähtijät voivat siis olla varmoja, että Accept soittaa vain

kultakautensa settiä, 90-luvun tavaraan ei keikoilla kosketa. Hoffmannin ja Dirkschneiderin lisäksi kiertueella soittaa tietenkin Peter Baltes. Stefan Kaufmann ei kykene enää soittamaan rumpuja, ja hänet korvaa bändissä 90-luvulla paiko- nut Stefan Schwarzmänn. Toisena kitaristina kuullaan bändissä *Balls To The Wallin* aikaan notkunutta Herman Frankia. Hoffmann sanoo, että Frank oli itsestään selvä valinta, mutta sitä pitää pikkuisen kyseenalaistaa. Soittiko hän *Balls To The Wall* -albumilla?

– Virallisesti kyllä, epävirallisesti ei, koska minä soitin kaikki kitarat. Ehkä hän soitti jotain pikkujuttuja, mutta minä soitin suurimman osan.

Ette kysyneet Jörg Fischeriä mukaan tälläkään kertaa?

– Kukaan ei tiedä, missä hän on! Hän ei ehkä enää soita edes kitaraa. Emme tiedä hänestä mitään, ja Herman on sentään ollut bisneksessä mukana, hän on tuottaja ja hänellä oli oma bändi, hän on ollut aktiivinen.

Huhu kertoo, ettei Fischerkään soittanut Accept-albumilla.

– No se ei ole koko totuus, mutta osittain totta kuitenkin. Hän soitti aika vaihtelevia määriä vuosien varrella. Ihan rehellisesti sanottuna me emme koskaan löytäneet toista kitaristia, jolla olisi sama... No, minä olin aina liikkeelle paneva voima ja toinen kitaristi oli aina, en sanoisi laiska, mutta jotenkin minä päädyin aina soittamaan suurimman osan. Toisen kitaristin kanssa oli aina ongelmia.

Kun Accept kasattiin muutaman vuoden pimennon jälkeen 1990-luvun alussa, Hoffmann oli bändin ainoa kitaristi. Hän sanoo, ettei hänellä olisi ongelmia siinä nytkään, mutta kun tavoite on luoda versio 80-luvun Acceptista, pitää kitaristeja olla kaksi. Kyse on kuitenkin tuhlakitaraharmonioita viljelevästä bändistä, joten kahden Flying-V:n pitää vinkua.

Vuonna 1993 Accept soitti Tavastialla ekstaattisen, reilusti yli kaksituntisen setin, ja yleisö oli täydessä hurmoksessa. Kyseessä oli *Objection Overruledin* myötä soitettu paluukiertue. Bändi vieraili Suomes-

sa myös kahden seuraavan levyn jälkeen, mutta keikat jäivät selvästi vaisummiksi.

– Vanhat haavat alkoivat aueta uudelleen, myöntää Hoffmann. – Udon ja muun bändin välinen särö oli kuin alituisen palaava demoni. Emme oikein tienneet, miten pitäisi jatkaa. Oli helppoa palata ja tehdä *Objection Overruled*, mutta koska metalli meni siihen aikaan koko ajan alamäkeä, meidänkin piti löytää itsemme uudelleen *Death Row'lle* ja *Predatorille*, eikä se lopulta tehnyt ketään kovin iloiseksi.

Wolf Hoffmann sanoo, että kesäkiertueen jälkeen Acceptin jäsenet erkanevat omille teilleen, ystävinä. Mutta entäpä jos keikoista muodostuu jättimenestys, kuten todennäköisesti käykin?

– Sitten pitää ehkä harkita uudelleen, mutta mitään ei ole lyöty lukkoon, emme ole edes puhuneet muusta. Olen oppinut ettei koskaan pidä sanoa ei koskaan, koska tässä olen juttelemassa asiasta, mitä ei ikinä pitänyt tapahtua. Mutta on todella epätodennäköistä, että näiden keikkojen lisäksi tehtäisiin mitään enempää. Jos hyvin käy, nauhoitamme keikoista dvd:n.

Mutta koska et ikinä sano ei koskaan, on olemassa hienoinen mahdollisuus uuteen studioalbumiin?

– Vain jos... Ei. Tuo hienoinen mahdollisuus on jo melkein liikaa. Eikä se ole minusta kiinni. Jos minulta kysytään, siihen saattaa olla pieni mahdollisuus, mutta joku toinen sanoisi, ettei miljoonaan vuoteen. Ja kun katson, missä muut nyt seisovat, mitkä heidän intressinsä ovat, niin voin vain sanoa, että se on aivan pirun epätodennäköistä.

– Tämän kiertueen järjestäminen on ollut hankalaa, koska ei ole enää mitään koneistoa ympärillä, mutta kokonaan uuden levyn aloittaminen uralla olisi... Kuka tekee biisit, kuka päättää mistäkin, kaikki alkaisi alusta. Nyt meillä ei ole mitään mistä kiistellä, sanoo Hoffmann, ja muistuttaa, ettei mikään elämässä ole tuntunut samalta kuin innostuneen yleisön edessä soittaminen. Siksi Accept on tulossa Tuskaankin. **E**